

Învelișul de lumină al ființei

Pentru că sunt un partizan declarat al ideii de teatru-dans ca termen ce definește acea formulă de spectacol total imaginată de expresionismul german, mărturisesc o strângere de inimă la fiecare întâlnire cu un spectacol ce este anunțat ca fiind aparținător genului, căci orice încercare sau experiment teatral ce-și propune să sfideze modul tradițional de reprezentare este categorisit drept teatru vizual, teatru gestual, teatru-dans.

DansSolitude, scrie Sebastian-Vlad Popa în caietul-program al celei mai recente premiere de la „Nottara”, este un spectacol de teatru-dans... Poate. Pentru mine, **DansSolitude** este un spectacol de dans și de teatru, totodată. O întâlnire între un coregraf și patru actori, între două arte, între realitate și imaginație – reunite într-un tot unitar și indivizibil: corpul spiritualizat. Intermediar între conștiință și lume, „scenă de manifestare a emoțiilor” – cum îl numea Freud –, corpul este punctul zero al ființei. Prin intermediul lui ne inventăm, clipă de clipă, căci personalitatea noastră se clădește în întregime pe mesaje ivite din viața corporală. Pornind de la un scenariu semnat de dramaturgul Radu Marcini, **DansSolitude** ne îndeamnă la o rupere de spațiul primitiv, organic, guvernat de nevoi și interese practice

foto: „Nottara”

immediate, la un pas decisiv spre un univers al ordinii cosmice, în care raportul nostru cu timpul se schimbă – de la nerăbdare la nepăsare, adică liniște. Demersul reușește să emoționeze, în ciuda unor imperfecțiuni – cele mai evidente fiind absența unei gândiri regizorale integratoare și stilul abstract de dans ce caracterizează creațiile lui Florin Fieroiu, modalitate care refuză dramaturgia, narativul. Repetarea obsesivă a unor pasaje de dans dă senzația de lipsă de inventivitate coregrafică, accentuată și de dezvoltarea mișcării doar în plan orizontal sau pe linia mediană a corpurilor. Acest defect este aproape anulat de credința cu care cei patru interpreți trăiesc o fluctuație de stări corporale,

de pasiunea cu care se abandonează tăcerii în ritmul formelor spațiale. Dincolo de lumea zgomotoasă a dorințelor, pasiunilor, imaginilor sau ideilor, într-un tărâm al tăcerilor albastre, Cerasela Iosifescu, Dragoș Bucur, Alexandru Jitea și Bogdan Dumitrache se transformă în „hieroglife animate” ale căror gesturi trezesc în privitor o înțelegere intuitivă a ființei – imposibil de tradus într-un limbaj discursiv. Copilarie, corp, palmă, gest, tu, dragoste, iarăși corp, liniște, seren, din nou tu. Un ghem de stări și senzații, de culori, linii ce se frâng, ritmuri – din care Florin Fieroiu țese experiența umană a unui eu fără nume.

Carmen Stanciu

29 aprilie 2001 – Ziua Internațională a Dansului

Mesajul lui William Forsythe:

*„Se pare că abia am început să mergem,
Se pare că vom putea merge atât de departe cât va ține rodnicia
pământului.”*

William Forsythe s-a născut la New York, în 1949. A studiat dansul la Universitatea din Jacksonville, Florida, iar mai târziu la Școala de Balet Joffrey. În 1973, este angajat de Baletul din Stuttgart, ca dansator, pe urmă începând să lucreze în calitate de coregraf al companiei.

Timp de șapte ani, Forsythe creează peste douăzeci de coregrafii pentru Baletul din Stuttgart și pentru alte companii – Baletul din Bâle, Baletul din München, Baletul Operei Germane din Berlin, Baletul Joffrey și Teatrul de Dans

Olandez (Nederlands Dans Theater). Una dintre creațiile cele mai celebre ale lui Forsythe din această perioadă este **Side 2 – Love Songs**, care a fost filmată pentru televiziune.

În 1984, William Forsythe este numit directorul Baletului din Frankfurt, la un an după ce a creat **Gänge**. De atunci, el a dezvoltat o estetică unică a baletului, care nu neagă tehnica tradițională, dar care, în același timp, lărgeste și înnoiește limbajul dansului.

Forsythe continuă să pună în scenă spectacole de balet pentru companii din lumea întreagă. Operele sale sunt înscrise în repertoriile companiilor New York City Ballet, San Francisco Ballet, National Ballet of Canada, Royal Ballet Covent Garden, Royal Sweden Ballet. În ianuarie 1999 Forsythe a fost numit și director al Teatrului am Turm (TAT) din Frankfurt/Main.